

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118490112/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

former med Krat og Naaletræer paa alle Afsatser og i alle Furer gror ud af den — som om Bjerget var et uhyre mosgroet Træ, der er blevet afbarket og flækket forneden.

Værten anbefalede os at gaa op paa den nærmeste Stenbakke, der laa til Siden for Sprængningsretningen. Han vinkede en Mand bort, der kom fra Smedien med et Par Hakker paa Skuldren, satte Hænderne for Munden og raabte Varsko. Derpaa bankede han noget Aske ud af Pibehovedet, dampede stærkt til, idet han gik hen til Stenen, hvor han puttede Luntten ned i Piben uden at tage denne ud af Munden, og slentrede saa rolig hen til os, bestandig rygende og med Hænderne stukne ind under det store Skødeskind. Gløden forsvandt; en tynd Røg pibede ud af Stenen. Minna og jeg saa paa hinanden med det underlige Smil af nervens Spænding, i Forventning om den storartede Explosion. Endelig lød et temmelig svagt og dumpt Knald, Stenstykker sprang ud, en lille Støv- og Røgsky spredte sig — og Stenblokken blev staaende, skønt stærkt undergravet. Ejeren bandede; Manden med de tærnede Benklæder ragede nogle løsnede Stykker ud med sin Hakke; midt i en Flønge af Stensaaret viste sig det sorte Spor af Minen.